

εις ἄλλο δι' ἀντλιῶν καὶ σωλῆνων καὶ ὑδραγωγείων, ἐξετάζει τὰ μεταλλοῦχα ὕδατα, ἀποδίδει τὴν θερμότητα αὐτῶν εἰς ὑπόγειον πῦρ ἀενάως καίον, ἐπιμένει, ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ, ἥτις εἶναι εἰσέτι ἄγνωστος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὴν ὁποίαν κατενόησεν οὐχὶ «ἀναγινώσκων βιβλίον τι τῶν φιλοσόφων», ἀλλὰ βράζων ὕδωρ ἐντὸς λέβητος. Κατ' αὐτὸν τὰ πηγαῖα ὕδατα προέρχονται ἐκ τῆς ἐνσταλαξέως τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ἐκθέτει δὲ δόκλον τὴν θεωρίαν τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν καὶ βεβαίῳ ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὕδατα «γαλοῦχονται ὑπὸ τῶν μαστῶν τοῦ Ὀκεανοῦ», καταδεικνύει ἔπειτα τὸν τρόπον τοῦ κατασκευάζειν κρήνας τεχνητὰς κατὰ μίμησιν τῆς φύσεως «ἀκολουθοῦντες τοὺς τύπους τοῦ μεγάλου κρηνοποιου... καὶ τοῦτο διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ μιμηθῶμεν τὴν φύσιν εἰς ὅ,τι δῆποτε, ἐὰν δὲν παρατηρήσωμεν τὰ φαινόμενα αὐτῆς, λαμβάνοντες αὐτὴν ὡς τύπον καὶ παράδειγμα. Εἰς τὸ ἐπόμενον χωρίον τῆς Πραγματείας αὐτοῦ περὶ τοῦ τιτανοαργιλώδους στρώματος (Traité de la marne) ὁ Παλισὺ ἀναφαίνεται ὡς ὁ ἀληθὴς ἐφευρέτης τῶν ἀρτεσιανῶν φρεάτων.

«Μοὶ φαίνεται, λέγει, ὅτι ἠθέλωμεν εὐκόλως διατρήσει πέτρας τινὰς μαλακὰς διὰ τρυπάνης, καὶ ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν ἔδαφος τιτανοαργιλῶδες καὶ δὴ καὶ ὕδατα διὰ φρέαρ, τὰ ὁποῖα δυνάμεθα πολλάκις νὰ ὑψώσωμεν πολὺ ὑπεράνω τοῦ σημείου, εἰς ὃ εὗρεν αὐτὰ ἡ τρυπάνη, τοῦτο δὲ ὁσάκις ἔρχονται ἀπὸ μέρους ὑψηλοτέρου τῆς τρύπας, τὴν ὁποίαν ἠνοίξαμεν». Ὡς φυσικὸς καὶ χημικὸς καὶ ἀγρονόμος, ὁ Παλισὺ ἐξετάζει πάντα τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης, καὶ διασαφηνίζει αὐτὰ διὰ συλλογισμῶν καὶ ὀρθοτάτων παραγγελημάτων.

Ὡς χημικὸς, ὁ ἐπιτήδειος πειραματοποιὸς ὑπερβαίνει πάντα τοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ματαιοπονοῦντας πρὸς εὗρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου, καὶ ἀποδεικνύει ἰδίως ὅτι τὰ ἅλατα δὲν εἶναι, ὡς ἐνομιζέτο, μετουσίωσις τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ὅτι ἀποκρυσταλλοῦνται ἀφοῦ διαλυθῶσιν ἐν τῷ ὕδατι.

Ἐχθρὸς ὢν ἀδυσώπητος τῶν ἀλχημικῶν, ἀποκαλύπτει τὰς διαφόρους μεθόδους τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν μετάλλων, καὶ τὴν ἀπάτην, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πλείστοι αὐτῶν πείθουσιν ὅτι κατασκευάζουσι χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Εἰς τοὺς ἰατροὺς παραγγέλλει νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν χημείαν, καὶ νὰ μάθωσι καλλίτερον τὰ πράγματα τῆς φύσεως. Εἰς τοὺς γεωργοὺς συμβουλεύει νὰ λιπαίνωσι τὴν γῆν καὶ καταδεικνύει τὴν χρησιμότητα τοῦ τιτανοαργιλώδους στρώματος, παραγγέλλει δὲ αὐτοῖς πρὸ πάντων νὰ μὴ γυμνώσιν τὸ ἔδαφος δένδρων καὶ νὰ φεΐδωνται τῶν δασῶν. «Ἀφοῦ ἐκκοπῶσιν ὅλα τὰ δάση, ἀνάγκη, λέγει, νὰ παύσωσι πᾶσαι αἱ τέχναι, οἱ δὲ τεχνῖται νὰ βόσκω-

σιν ὡς ὁ Ναβουχοδονόσωρ». Πρὸς πάντας ἐκθέτει σοφωτάτας ἀρχὰς ὑγιоῦς φυσικῆς φιλοσοφίας. Ὁ μέγας τεχνίτης οὐ μόνον ἀναδεικνύεται ὡς ἐπιστήμων, ἀλλ' ὑψοῦται μέχρι τῶν χωρῶν, ἐνθα πλανᾶται ὁ νοῦς τῶν βαθυνουστάτων σοφῶν, ὡς λ. χ. ὅτε γράφει: «Ἡ ἐπιστήμη φανεροῦται εἰς τὸν ζητοῦντα αὐτήν!» καὶ κατωτέρω: «Δὲν πρέπει γὰρ καταχρόμεθα τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ οὐδὲ νὰ κρύπτωμεν τὴν ἱκανότητα ἡμῶν, καθότι ἐγράφη ὅτι ὁ παράφρων ὁ κρύπτων τὴν παραφροσύνην του εἶναι προτιμότερος τοῦ σοφοῦ τοῦ κρύπτοντος τὴν σοφίαν του».

Ἐνθ' ὁ Παλισὺ διὰ τῶν ἔργων του ἐπλούτιζε τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι καὶ αἱ διχόνοιαι ἐδήκων τὴν Γαλλίαν. Ὁ κερκαμὸς ἐν μέσῳ τῶν ταλαιπωριῶν αὐτοῦ εἶχεν ἀσπασθῆ τὴν θρησκευτικὴν Μεταρρύθμισιν, ὅτε δὲ οἱ θρησκευτικοὶ πόλεμοι διετάραξαν τὴν Saintonge, συνελήφθη καὶ μετηνέχθη ἀπὸ εἰρκτῆς εἰς εἰρκτὴν εἰς Saintes καὶ εἰς Βορδῶ. Διὰ τῆς προστασίας τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων ἐσώθη ἀπὸ τῆς σφαγῆς τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, ἀλλ' αἱ θρησκευτικαὶ ἔχθραι δὲν ἐφεῖσθησαν αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ. Ὅτε ἡ Ligue¹ ἐκυρίευσεν τοὺς Παρισίους κατὰ τὸ 1588, ὁ εὐγενὴς γέρον ἐφυλακίσθη εἰς τὴν Βαστίλλην. Ὁ Ματθαῖος δὲ Λωναι, εἰς ὃν τότε τῶν Δέκα ἔξ,² ἐζήτηε ἐπιμόνας νὰ ὀδηγηθῆ ὁ καλθινιστῆς Παλισὺ εἰς τὸ δημόσιον θέαμα, δηλαδὴ εἰς τὸν θάνατον. Ὁ δούξ τῆς Μαγιέννης, ὅστις τὸν ἐπροσάρτευσεν, μὴ δυνάμενος νὰ τὸν σώσῃ ἐντελῶς, κατώρθωσε τοῦλάχιστον διὰ τῆς ἐπιβροχῆς του νὰ ἀναβληθῆ ἡ δίκη αὐτοῦ.

Ὁ Παλισὺ ἔμεινε πιστὸς εἰς τὰς πεποιθήσεις του. Ὁ Ἐρρίκος Γ' τὸν ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Βασίλῃ μετὰ τινος αὐλικοῦ.

— Φίλε μου, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, πρὸ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὑπηρετεῖς τὴν μητέρα μου καὶ ἐμέ. Ἐστέρξαμεν νὰ ζήσης ἐν τῷ θρησκευματί σου μεταξὺ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν σφαγῶν. Τώρα τοσοῦτον πιεζόμεαι ὑπὸ τῶν Γκιζῶν καὶ τοῦ λαοῦ μου, ὥστε ἀναγκάζομαι νὰ σὲ ἀφήσω εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου, οἱ ὅποιοι αὐριοι θὰ σὲ καύσωσιν, ἂν δὲν ἀλλάξῃς πίστιν».

— Βασιλεῦ, ἀπήντησεν ὁ γέρον, εἶμαι ἔτοιμος νὰ θυσιάσω τὴν ζωὴν μου πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Μοὶ εἶπατε πολλάκις ὅτι μὲ οἰκτεῖρετε, ἐγὼ δὲ οἰκτεῖρω ὑμᾶς εἰπόντα τὴν λέξιν, ἀναγκάζομαι! » Αὐτὴ δὲν εἶναι λέξις βασιλική, ἐμὲ δὲ οὔτε ὑμεῖς οὔτε οἱ ἀναγκάζοντες ὑμᾶς Γκιζαί.

1. Σύνδεσμος τῶν καθολικῶν καταρτισθεῖς τῷ 1576 ὑπὸ Ἐρρίκου δούκους τοῦ Guise, καὶ φανερὸν μὲν σκοπὸν ἔχων τὴν ὑπεράσπισιν τῆς καθολικῆς θρησκείας κατὰ τῶν αἰρετικῶν, κρυφίως δὲ μελετῶν τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Ἐρρίκου Γ'. Ὁ σύνδεσμος οὗτος διελύθη ἐπὶ Ἐρρίκου τοῦ τετάρτου.

2. Πολιτικὸς σύλλογος ἐπὶ Ἐρρίκου Γ' καὶ Ἐρρίκου Δ', συνεκροτήτο ἐκ πολλῶν μελῶν, ὠνομάσθη δὲ Σύλλογος τῶν 16, διότι εἰς δέκα ἔξ κατ' ἐκλογὴν μελῶν αὐτοῦ ἀνετέθησαν αἱ δέκα ἔξ συνοικίαι τῶν Παρισίων.

ὥστε μόλις τὰ 750 χαρτοποιεῖα, ἐν οἷς ὑπάρχου-
σιν ἐν ἀδιαλείπτῳ ἐνεργεῖα 2,000 μηχαναί, ἐ-
παρουσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Μι-
κρὰν ἰδέαν τῆς ἀναγνωστικῆς διαθέσεως τῶν Ἀ-
μερικανῶν παρέχουσιν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί. Ἡ
«Καλύβη τοῦ μπαρμπά Θωμά» (L'Uncle Tom's
cabine) ἐπωλήθη εἰς 340,000 ἀντιτύπων, τὰ δὲ
«Θαυμάσια τοῦ κόσμου» (Wonders of the
Weld) εἰς 100,000. Τεραστία δὲ ἀληθῶς ἐξό-
δευσι γίνεται ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῶν
διδασκτικῶν βιβλίων. Τῆς «Γεωγραφίας» τοῦ
Mitchell πωλοῦνται ἀδιακόπως καθ' ἑκάστην
1000 ἀντίτυπα, ἐν διαστήματι δ' ἐνὸς μόνον ἔ-
τους ἐπωλήθησαν τῆς «Σειρᾶς τῶν μαθηματι-
κῶν» τοῦ Davies 300,000 ἀντιτύπων. Πάντα
ὅμως τᾶλλα ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν κατανάλωσιν
τὰ βιβλία τοῦ Noah Webster, ὃν ἀπίστευτος
ἀληθῶς εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν πωλουμένων ἀντιτύ-
πων. Οὕτω ἐνὸς αὐτοῦ βιβλίου, τοῦ «Ἀναγνω-
σματαρίου» (Elementary book spelling), ἐπω-
λήθησαν μέχρι τοῦδε 35 ἑκατομμύρια ἀντιτύ-
πων, ἡ δὲ ἐτησίαι πώλησις αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 1
ἑκατομμύριον ἀντιτύπων!

Ἡ Οὐδαμῶς πρέπει νὰ θεωρηθῆται ἐπουσιῶδες
τὸ ζήτημα τοῦ καταμερισμοῦ τοῦ χρόνου εἰς
τὰς ἐνασχολήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας· ὠφελι-
μώτατον εἶνε νὰ γινώσκωσιν οἱ γονεῖς πόσας ὥ-
ρας εἶνε ἀνάγκη ν' ἀφιερῶσιν οἱ παῖδες αὐτῶν εἰς
τὸν ὕπνον, πόσας εἰς τὴν σωμαστικάν, τὴν ἐργα-
σίαν, τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὁ ἰατρὸς Friedlander κατήρτισε πίνακα δει-
κνύοντα πῶς πρέπει νὰ γίνεσθαι ἡ διανομὴ τοῦ
χρόνου εἰς τὰς ἐνασχολήσεις τῶν παιδῶν τῶν ἐ-
χόντων ἡλικίαν 7—15 ἐτῶν καὶ ὑγιῶς διακει-
μένων. Ὁ πίναξ ἐφαρμόζεται εἰς ἀμφότερα τὰ
γένη, χρήσιμον δὲ θεωροῦμεν νὰ τὸν ἀναγράψω-
μεν ἐνταῦθα.

Ἡλικία. 7 ἐτ.	Ἔγνος 9 ὥρ.	Ἀσκήσις. 9 ὥρ.	Ἔργα. 2 ὥρ.	Ἀνάπαυσις. 4 ὥρ.
8	9	9	2	4
9	9	8	3	4
10	8	8	4	4
11	8	7	5	4
12	8	6	6	4
13	8	5	7	4
14	7	5	8	4
15	7	4	9	4

Ἡ Γνωστὸν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἔθος τῆς διὰ
τῶν ἐφημερίδων ἀνταποκρίσεως εἶνε λίαν διαδε-
δομένον. Πρὸ τινος νέξ τις μίς καταλιποῦσα τὸν
πατρικὸν οἶκον ἐγένετο ἀφαντος. Μετὰ ματαίας
ἐρεῦνας ὁ πατὴρ τῆς ἀπηύθυνεν αὐτῇ διὰ τοῦ
«Χρόνου» τὴν ἐπομένην παράκλησιν· «Ἐὰν ὀρι-
στικῶς ἀπεφάσις νὰ μὴ ἐπανέλθῃς πλέον πλη-
σίον τῶν τεθλιμμένων γονέων σου, οἷτινες εἶνε
ἔτοιμοι νὰ σοὶ ἀνοίξωσι τὰς ἀγκύλας των, σταί-
λέ μας τοῦλάχιστον. . . τὸ κλειδί τοῦ δουλα-
πιοῦ ὅπου ἔρχομεν τὰ γλυκά! !»

Ἡ Ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἐφημερίδι Scotsman ὁ λόρ-
δος Archibald Campbell δημοσιεύει ἀφήγησιν αἰ-

ματηρᾶς πάλης συμβάσης, πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν
τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ μεταξὺ φαλαίνης τινὸς
καὶ γιγαντίου ξιφίου. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἰχθύς,
οὐτινος, ὡς γνωστὸν, τὸ ἄνω ῥύγχος προσεκτείνε-
ται ὡς λεπτὸς ξίφος, συνάπτει ἐνίοτε πεισματώ-
δεις ἀγῶνας πρὸς τὴν φάλαιναν καὶ τὸν καρχα-
ρίαν, οὗς φονεύει διαπερῶν διὰ τοῦ φοβεροῦ ὄπλου
του.

Τὴν 7 Σεπτεμβρίου, κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν
μετὰ μεσημβρίαν, γράφει ὁ λόρδος Campbell, εὐ-
ριστάμην ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Peruvian», ὅπερ
ἔπλεον ἐντεῦθεν τῆς Belle-Ile, μεταξὺ Labrador
καὶ τῆς βορείας ἄκρας τῆς Νέξς Γῆς, ἔχον ἔμ-
προσθεν καὶ ὀπισθεν ἐπιπλέοντας ὄγκους πάγων,
ὅτε ὁ ὑποπλοίαρχος ἦλθε νὰ μοὶ εἴπῃ ὅτι εἶδε μέ-
γαν ξιφίαν ἐκπηδήσαντα τοῦ ὕδατος εἰς μικρὰν
ἀπὸ τῆς πύρας ἀπόστασιν.

Ἐστρέψαμεν ἀμέσως προσεκτικὰ τὰ βλέμ-
ματα πρὸς τὸ μέρος, ἐνθα εἶχε παρατηρήσει τὸν
ἰχθύν, καὶ μετὰ τινὰ λεπτὰ παρέστημεν θεαταὶ
φοβερᾶς πάλης μεταξὺ τοῦ ξιφίου καὶ μεγίστης
φαλαίνης. Ἡ φάλαινα προσβαλλομένη εἰς τὴν
κοιλίαν ὑπὸ τῆς κοπερᾶς ῥομφαίας τοῦ ὄσον ἄ-
γριου τοσοῦτον καὶ εὐκινήτου ἀντιπάλου τῆς προσ-
επάθει πάσει δυνάμει νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πορθμὸν
ἵνα ἀπαλλαγῇ, ἀλλὰ μάτην. Ὁ ξιφίης, ὅστις ἦτο
κολοσσαῖος τὸ μέγεθος, ἐνέκειτο λυσσώδης κατὰ
τῆς φαλαίνης, διπλασιάζων τὰς προσβολὰς του
καὶ διατρυπῶν αὐτὴν διὰ τοῦ ἰσχυροῦ ῥύγχους του·
καὶ ὡσεὶ μὴ θεωρῶν ἀρκούσας τὰς προσβολὰς ταύ-
τας ὅπως καταβόλη τὸν ἐχθρόν του, ἐξεπέδη τῶν
κυμάτων διὰ μεγάλων ἀλμάτων καὶ κατέπιπτεν
ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ κήτους, τὰ ὁποῖα κατετί-
τρωσκε μανιωδῶς.

Ἐν τῇ φοβερᾷ ταύτῃ πάλῃ συνεδυζέτο κατὰ
τινας στιγμὰς τὸ ἐξάισιον μετὰ τοῦ κωμικοῦ· οἱ
ἐπιβάται πάντες καὶ τὸ πλήρωμα ἴσταντο ἐν τῷ
ἀτμοπλοίῳ ἀτενῶς προσβλέποντες καὶ οἰοῦναι γο-
ητευμένοι ὑπὸ τῆς φοβερᾶς πάλης. Διεκρίνετο
καλῶς τὸ ἐπίμηκες σῶμα τοῦ ξιφίου, χρώματος
κυανομέλανος κατὰ τὰ νῶτα καὶ ὑποκάτω λευ-
κοῦ ἀργυροειδοῦς. Τὰ διεσχισμένα αὐτοῦ ὄτα, οἱ
μεγάλοι ὀφθαλμοὶ καὶ πρὸ πάντων τὸ ἀμφίστο-
μον ὄπλον του ἐνεποίουον φοβερὰν ἐντύπωσιν.

Τέλος ἡ φάλαινα, ἐξαντληθεῖσα ἐκ τῆς ἀπω-
λείας τοῦ αἵματος, ἐράνη ὡσεὶ ἀγωνιώδῃ κειμένη
ὑπτία ἐπὶ τῶν ὕδατων συνεταράχθη ἀκόμη βι-
αίως ὡσεὶ ἐπιχειροῦσα ὑστάτην τινὰ ἀπόπειραν·
ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ὁ ἄνεμος καὶ τὰ ἀφρίζοντα κύ-
ματα παρέσυραν αὐτὴν ἐν μέσῳ καπνώδους ἀ-
φροῦ· ὅτε δ' ἀπειμακρύνθη τῶν βλεμμάτων ἡμῶν,
θὰ ἦτο ἤδη νεκρά. Ἐκ τοῦ πληρώματος ἡμῶν ναυ-
τικοὶ ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη διαπλέοντες τὸν
Ἀτλαντικὸν διεκλήρυσαν ὅτι οὐδέποτε πρότερον
παρέσχησαν θεαταὶ εἰς τόσῳ ἐξάισιον γεγονός.

Ἐν ταῖς γαλλικαῖς Βουλαῖς πολλὰί προ-
τάσεις ἐγένοντο συνιστῶσαι διάφορα μέσθ πρὸς ἐ-

τεκλήθησαν ἔσθισαν τὰ φῶτα, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια. Ὅτε δὲ Οὐγκὼ ἠγέρθη ὅπως ἀναχωρήσῃ, ἠναγκάσθη ὁ βασιλεὺς αὐτὸς λαβὼν λυχνίαν νὰ τῷ φωτίσῃ εἰς τὴν κλίμακα. Οὐδεὶς βεβαίως θάρνηθη ὅτι μαρτυρεῖ τοῦτο ἐξαιρετικὴν εὐδοκίμῃσιν ἐν τῇ τέχνῃ τῆς λεσχηναίας. Ἴσως ὅμως ὁ ἔνδοξος ποιητὴς ὤφειλε τοῦτο πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀξιώματος, τοῦ διδάσκοντος ὅτι εὐδοκίμει ἐν τῇ συνδιαλέξει οὐχὶ πάντοτε ὁ λέγων τὰ ἄριστα, ἀλλ' ὁ ἐπιστάμενος νὰ καταδεικνύῃ τὸ εὐρὺς τῶν λόγων τῶν ἄλλων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ πρόκειται νὰ γείνωσι δεκτὰ τὰ γραμματόσημα ὡς τρέχον νόμισμα εἰς τὰ Ταμιευτήρια (Caisses d'épargne) διὰ ποσὰ μικρότερα ἐνὸς σελινίου. Τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων, ὅπως διευκολύνη τὴν ἀποταμίευσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐκείνους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ οἰκονομήσωσιν ἢ ἀνά ἐν πέννυ μικρὸν κατὰ μικρὸν. Μὲ τὰ πέννυ ταῦτα ἀγοράζωσι τις γραμματόσημα θέτει αὐτὰ ἐντὸς πλαισίου ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένου, ὅπερ παραχωρεῖ τὸ Ταχυδρομεῖον, καὶ τὸ ὅποῖον ἅμα πληρωθῆ διὰ δώδεκα γραμματοσήμων δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἀποθήσῃ ὁ κάτοχος εἰς οἰονδήποτε Ταμιευτήριον ταχυδρομικὸν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, οὔτινος ὁ διευθυντὴς τὸ δέχεται εἴτε ὡς πρώτην καταβολὴν ἀρχομένης ἀποταμίευσως, εἴτε ὡς νέαν καταβολὴν, ἐὰν ὁ καταθέτης ἔχει ἤδη ἀνοίξει λογαριασμόν. Ἀλλὰ τὰ γραμματόσημα, ἅτινα οὕτως ἀποτελοῦσι ποσὸν τοῦλάχιστον ἐνὸς σελινίου, δὲν πρέπει νὰ εἶνε οὐδαμῶς βεβλαμμένα, ἐπὶ ποιῆ τοῦ νὰ μὴ γείνωσι δεκτὰ ὑπὸ τοῦ Ταμιευτηρίου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν Παρίσιος καταστήματα, ἐν οἷς πωλοῦνται πλήρεις ἱματισμοὶ πλαγγῶνων (κουκλῶν) οἰουδήποτε μεγέθους, ἀπαράλλακτα εἰς πωλοῦνται καὶ τὰ ἔτοιμα παιδικὰ ἐνδύματα. Τὰ καταστήματα ταῦτα διακρίνονται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτῶν καὶ τὴν πολυτέλειαν τῶν ἐμπορευμάτων των, ἐν ἐνὶ δ' αὐτῶν συνέπεσε νὰ ἴδῃ τις ἐσθῆτα πλαγγῶνος κόμης, τόσα ἔχουσαν περικοσμήματα τριχάπτων, ὥστε ἐξήτουν δι' αὐτὴν ἀντίτιμον 1,200 φράγκων.

Οὐδὲν, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον τοῦ γυναικείου κόσμου ἐλλεῖπει ἀπὸ τὰ πολυδάπανα ταῦτα ἀθύρματα. Ἐπάρχουσι δι' αὐτὰ ἱματιοθηκὰι πλήρεις ἀσπρορρούχων, ἀλεξιβροχὰ τιμώμενα 20 φράγκων, πίλοι 60 φράγκων! Πλαγγῶν μὴ ἔχουσα πλοῦσιον ὅλον τῆς τὸ τοικοκυρῶ θεωρεῖται ὡς εἰς πολὺ ταπεινὴν τάξιν ἀνάκουσα! Πωλοῦνται δὲ τὰ ἀθύρματα ταῦτα ἢ ἔτοιμα ἢ ἐπὶ παραγγελίᾳ καθ' ὃ ἐπιθυμεῖ τις μέγεθος καὶ συρμὸν τῆς ἐνδυμασίας!

Ἐκ τῶν σαρκωδῶρων θηρίων ἡ ὕαινα, ἰσχυρότερα καὶ μᾶλλον τοῦ λύκου αἰμοχαρῆς, οὐδαμῶς φοβεῖται, καίτοι ζῶσα κυρίως ἐκ πτωμάτων, νὰ προσδῶλῃ τὸν ἄνθρωπον, ὅπως τὸν σπαράξῃ.

Ἐν Ἀφρικῇ πολλάκις θραύει τὰς θύρας τῶν ποιμνιστασιῶν ὅπως ἐφορμήσῃ κατὰ ποιμνίων καὶ ποιμένων οὐ μόνον ἐν νυκτὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ.

Ἐσχάτως δὲ ἐν τῇ πόλει Richmond τῆς Βιργινίας συνέβη φοβερὸν γεγονός μαρτυροῦν τὸ αἰμοχαρῆς τοῦ θηρίου τούτου. Ἐν τινὶ ἵπποδρομίῳ δαμαστῆς θελήσας νὰ δειχθῆ εἰς τὸ κοινὸν ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ ὑαινῶν, ἠρπάγη ὑπὸ τῶν θηρίων καὶ κατεσπαράχθη ὑπ' αὐτῶν ἐμμανῶν γενομένων. Ὁ δαμαστῆς, ὀνόματι Drayton, ἀνὴρ ῥωμαλεώτατος, μόνον ὄργανον πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ κατὰ δώδεκα ὑαινῶν εἶχε τὸ μαστίγιόν του. Ἐρρίφθησαν δὲ αἱ ὕαινα κατ' αὐτοῦ καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὰ θηρία καὶ ἐθώρει τὸ κοινόν.

Οἱ θεαταὶ πάντες ἀφῆκαν κραυγὴν φρίκης ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ δυστυχοῦς δαμαστοῦ ἀνατρεπομένου ἐν τῷ κλωβῷ καὶ σπαρασσομένου ὑπὸ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν ὀδόντων τῶν θηρίων, καθ' ὧν ἠγωνίζετο ἀπεγνωσμένος, προσπαθῶν νὰ διατηρήσῃ ἔτι τὴν φωνὴν ἐπιτακτικὴν, ὅπως ἀπομακρύνῃ αὐτὰ καὶ σώσῃ τὴν ζωὴν του. Ἀλλ' αἱ ὕαινα μανιῶδες γινόμεναι εἰς τὴν θέαν τοῦ αἵματος, οὐδαμῶς παρητοῦντο τοῦ θύματος, ὅτε δὲ οἱ φύλακες φέροντες σιδηρὰς πεφυρακτωμένους ῥάβδους κατώρθωσαν νὰ τὰς ἀπομακρύνωσιν, ὁ δυστυχὴς Drayton ἐξέπνευεν· αἱ σάρκες αὐτοῦ ἦσαν δισπαραγμέναι καὶ καταβεβρωμέναι μέχρις ὀστέων.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν Behm et Wagner ἐν ἔτει 1877 ἡ Γερμανία εἶχε πληθυσμὸν 43,943,000, ἡ Αὐστρουγγαρία ἐν ἔτει 1879 38,000,000, ἡ Μεγάλῃ Βρετανία καὶ Ἰρλανδία 34,500,000, ἡ Γαλλία τῷ 1876 36,900,000, ἡ εὐρωπαϊκὴ Τουρκία 8,860,000, ἡ Ρωσσία 87,900,000.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κίνας ἀνέρχεται εἰς 434,600,000, ὁ δὲ τῆς Ἰαπωνίας κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1878 εἰς 34,300,000. Αἱ ἐν Ἀσίᾳ ἀγγλικαὶ κτήσεις περιέχουσι πληθυσμὸν 240,200,000.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ κ. P. Guyot ἐν τῇ «Ἐπιστημονικῇ ἀνταποκρίσει» ἀναγράφει μέσον τι, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τὸ καλὸν γάλα. Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε ν' ἀναμιγνύωμεν τὸ γάλα μετὰ κόνεως γύψου ὥστε νὰ σχηματίζεται μίγμα ἀρκούντως πυκνόν. Ἐὰν τὸ γάλα εἶνε καθαρὸν, θὰ παρέλθωσι δέκα ὥραι περίπου μέχρις οὗ τὸ μίγμα σκληρυνθῆ· ἐὰν περιέχῃ ὕδωρ πολὺ, θὰ παρελθῇ ὀλιγώτερος χρόνος, κατὰ τοσοῦτον δ' ὀλιγώτερος ὅσῳ περισσότερον εἶνε τὸ ὕδωρ. Κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς 40 λεπτὰ τῆς ὥρας ἀποσκληρύνεται μίγμα, ὅπερ περιέχει 75 τοῖς 0₁₀ ὕδωρ.